

Evaluation of Pain Intensity Caused by Nickel-Titanium Archwires of Different Sizes in the First Stage of Fixed Orthodontic Treatment: A Double-Blind Randomized Clinical Trial

Aydin Sohrabi¹, Shabnam Tahamtan², Sana Seyed Shariatdoust³, Ali Rafighi¹

¹Associate Professor, Department of Orthodontics, School of Dentistry, Tabriz University of Medical Sciences, Tabriz, Iran

²Assistant Professor, Department of Orthodontics, School of Dentistry, Isfahan University of Medical Sciences, Isfahan, Iran

³Dentist, Tabriz, Iran

Received: 10 November 2024 , Accepted: 24 November 2024

Background: Orthodontic treatment involves the use of archwires to apply force to teeth, which can cause pain and discomfort for the patient. Pain may be one of the most significant factors deterring patients from continuing orthodontic therapy. The aim of the present study was to comparatively assess pain induced by different-sized nickel-titanium archwires during the first stage of fixed orthodontic therapy.

Methods and Materials: This double-blind randomized clinical trial included a total of 81 patients who received fixed orthodontic therapy. Patients were divided into three equal groups according to the size of the utilized initial archwire (0.012, 0.014, and 0.016 inches). Perceived pain after archwire placement was evaluated using Visual Analogue Scale (VAS). Pain was assessed at three time points, immediately after bracket bonding (T1), 4 weeks (T2) and 8 weeks (T3) thereafter. Pain assessment at each time point was evaluated at four intervals- at placement, 3 hours, 24 hours, and 3 days after the placement of wire. The Repeated Measures ANOVA test was used to evaluate the effects of archwire size and time after placement on reported pain levels.

Results: The results showed that the pain reported in the superelastic nickel-titanium archwires of 0.012, 0.014, and 0.016 inches did not differ significantly from each other during the bonding session, 4 weeks, and 8 weeks after that (with p values of 0.404, 0.181, and 0.800, respectively). In other words, the size of the archwire did not affect the amount of pain caused. However, the intensity of pain over time at each of the mentioned intervals differed significantly (with p values of <0.001, <0.001, and 0.012, respectively), initially increasing and then decreasing over the time period.

Conclusion: Over an 8-week long follow-up period, the size of the arch wire does not affect the reported level of pain, but the intensity of pain varies over time and follows a non-linear pattern, increasing at the beginning of the time period and then decreasing.

Keywords: Fixed Orthodontic Appliances; Orthodontic Wires; Pain; Visual Analog Scale

*Corresponding Author: rafighia@tbzmed.ac.ir

➤ Please cite this paper as: Sohrabi A, Shabnam Tahamtan S, Shariatdoust SS, Rafighi A. Evaluation of pain intensity caused by nickel-titanium archwires of different sizes in the first stage of fixed orthodontic treatment: a double-blind randomized clinical trial. *J Mashhad Dent Sch* 2024; 48(4):914-25

➤ DOI: [10.22038/jmds.2024.25157](https://doi.org/10.22038/jmds.2024.25157)

بررسی شدت درد ایجاد شده توسط آرج وایرها نیکل تیتانیوم با سایزهای مختلف در مرحله اول درمان ارتودنسی ثابت: کارآزمایی بالینی تصادفی دوسوکور

آیدین سهرا بی‌ا، شبنم تهمتن^۱، ثنا سید شریعت دوست^۲، علی رفیقی^{*}

^۱دانشیار، گروه ارتودنسی، دانشکده دندانپزشکی، دانشگاه علوم پزشکی تبریز، تبریز، ایران
^۲استادیار، گروه ارتودنسی، دانشکده دندانپزشکی، دانشگاه علوم پزشکی اصفهان، اصفهان، ایران
^۳داندابنی، گروه ارتودنسی، دانشکده دندانپزشکی، دانشگاه علوم پزشکی تبریز، تبریز، ایران

تاریخ ارائه مقاله: ۱۴۰۳/۷/۲۰ – تاریخ پذیرش: ۱۴۰۳/۹/۴

چکیده:

مقدمه: درمان ارتودنسی از آرج وایرها برای اعمال نیرو بروی دندان‌ها استفاده می‌کند. جایگذاری آرج وایر اولیه منجر به درد و ناراحتی بیمار می‌گردد که ناشی از آزادسازی واسطه‌های بیوشیمیایی و بروز پالپیت گذرا، فشردگی لیگامان پریودنتال و آسیب مکانیکی به بافت‌های نرم می‌باشد. در دوران درمان ارتودنسی می‌تواند یک فاکتور مهم در دلسردکردن بیماران از اقدام به درمان باشد. هدف از این مطالعه مقایسه شدت درد ایجاد شده توسط آرج وایرها نیکل - تیتانیوم با سایزهای مختلف در مرحله اول درمان ارتودنسی ثابت بود.

مواد و روش‌ها: در این پژوهش بالینی تصادفی دوسوکور، ۸۱ بیمار (سه گروه ۲۷ نفری) با استفاده از آرج وایر نیکل - تیتانیوم سوپرالاستیک ۱۲، ۱۶ و ۲۰ اینچ، به عنوان اولین آرج وایر، درمان شده و میزان درد تجربه شده توسط بیمار به دنبال جایگذاری آرج وایر به صورت subjective با استفاده از مقیاس آنالیز بصری Visual analogue scale در ۳ مقطع زمانی بالا (اصله بعد از باندینگ و ۴ و ۸ هفته پس از آن بررسی شد. در هر مقطع نیز ارزیابی درد در چهار بازه زمانی صفر، ۳ ساعت، ۲۴ ساعت و ۳ روز بعد از قراردادن وایر انجام شد. برای بررسی تاثیر فاکتورهای سایز آرج وایر و زمان بر میزان درد گزارش شده در هر جلسه از آزمون آماری Repeated measures ANOVA گردید.

یافته‌ها: نتایج مطالعه نشان داد درد گزارش شده در آرج وایرها نیکل - تیتانیوم سوپرالاستیک ۱۲، ۱۶ و ۲۰ اینچ، در جلسه باندینگ، ۴ و ۸ هفته پس از آن تفاوت معنی داری با هم نداشتند (با $p < 0.040$ به ترتیب) و به عبارتی اندازه آرج وایر تاثیری در مقدار درد ایجاد شده نداشت. اما شدت درد در طول زمان در هر کدام از مقاطع ذکر شده تفاوت معنی داری داشته (با $p < 0.001$ به ترتیب) و در ابتدای بازه زمانی، افزایش و سپس کاهش یافت.

نتیجه‌گیری: در بازه مطالعه ۸ هفته ای، اندازه آرج وایر تاثیری بر میزان درد گزارش شده نداشت ولی شدت درد در زمانهای مختلف متفاوت بود و از یک الگوی غیرخطی تعیت می‌کرد، بطوریکه در ابتدای بازه زمانی، افزایش و سپس کاهش می‌یافت.

کلمات کلیدی: دستگاه ثابت ارتودنسی، سیم‌های ارتودنسی، درد، مقیاس آنالیز بصری

مجله دانشکده دندانپزشکی مشهد / سال ۱۴۰۳ / دوره ۴۸ / شماره ۴. ۹۱۴-۲۵

مدخله گر و خارج شدن تعداد قابل توجهی از بیماران

از روند پژوهش در این مطالعات، امکان نتیجه‌گیری قطعی در زمینه مقایسه آرج وایرها وجود ندارد.^(۸)

در تکنیک‌های درمانی امروز ارتودنسی، استفاده از اندازه‌های مختلف وایرهای نیکل تیتانیوم به عنوان وایر اولیه درمان پیشنهاد شده است. اما یکی از سوالاتی که تاکنون پاسخی به آن داده نشده، این است که از بین این سایزهای مختلف آرج وایرهای پرکاربرد، کدام مطلوب‌تر است. به دلیل کاربرد شایع سایزهای مختلف آرج وایرهای نیکل - تیتانیوم، ارزیابی تاثیر آن‌ها بر شدت درد بیماران حائز اهمیت می‌باشد.

Abdelrahman و همکاران^(۹)، در کارآزمایی بالینی آینده‌نگرخود اختلاف آماری معنی‌داری در شدت درد هنگام alignment اولیه با سه نوع آرج وایر NiTi (سوپرالاستیک ۰/۰۱۴، ترمoplاستیک ۰/۰۱۴ و نوع کانوشنال) مشاهده نکردند.

در مطالعه Mahmoudzadeh و همکاران^(۱۰)، آرج وایرهای HANT (Heat activated NiTi) ۰/۰۱۶ و A-NiTi به مدت ۴ هفته از لحاظ میزان alignment دندانی و درک درد مورد مقایسه قرار گرفتند و تفاوت قابل ملاحظه آماری و کلینیکی بین این دو آرج وایر از لحاظ میزان alignment دندانی و درد تجربه شده وجود نداشت. هدف از این مطالعه، مقایسه میزان درد ایجاد شده با استفاده از آرج وایرهای نیکل - تیتانیوم سوپرالاستیک ۰/۰۱۲، ۰/۰۱۴ و ۰/۰۱۶ اینچ در سه مقطع (بلافاصله پس از باندینگ، ۴ هفته و ۸ هفته بعد) و هر مقطع در چهار بازه زمانی بلافاصله، ۴ ساعت، ۲۴ ساعت و ۳ روز بعد از جایگذاری سیم بود. هرسه گروه آرج وایر مورد استفاده، به صورت شایع در درمان‌های ارتودنسی بکار می‌رond و در

مقدمه

در ارتودنسی ثابت از آرج وایرها برای اعمال نیرو به دندان‌ها استفاده می‌شود.^(۱) مناسب‌ترین نیروها برای دستیابی به حرکات دندانی کنترل شده همراه با حداقل آسیب به دندان‌ها و ساختارهای حمایت‌کننده، نیروهای سبک و مداوم هستند.^(۲) جایگذاری آرج وایر اولیه و اعمال نیرو به دندان منجر به درد و ناراحتی بیمار می‌گردد که ناشی از آزادسازی واسطه‌های بیوشیمیایی مانند پروستاگلندینها و سایتوکائینها، آغاز روند التهابی، بروز پالپیت گذرا، فشردگی لیگامان پریودنتال و آسیب مکانیکی به بافت‌های نرم می‌باشد. اینتلوكین ابتا، اولین واسطه شیمیایی است که هم باعث تنظیم ریمادلینگ استخوان در پاسخ به نیروی ارتودنسی شده و هم از طریق تحریک ترشح واسطه‌های پیش‌النهابی، نقش مهمی در ایجاد درد دارد.^(۳) درد ارتودنتیک، علاوه بر ایجاد ناراحتی برای بیمار در طول درمان، می‌تواند یک فاکتور مهم در دلسرد کردن بیماران از اقدام به درمان ارتودنسی باشد. به همین دلیل استفاده از نیروهای سبک در طول درمان ارتودنسی، آسیب بافتی و درد و ناراحتی متعاقب آن را کاهش می‌دهد و باعث ایجاد یک نگرش مثبت در افراد تحت درمان ارتودنسی می‌شود.^(۶ و ۷)

با استناد به یک مطالعه مرور سیستماتیک که به جمع‌بندی نتایج مطالعات مختلف در زمینه مقایسه انواع مختلف آرج وایرهای استیل و نیکل تیتانیوم پرداخته است، شواهد کافی برای مقایسه این آرج وایرها، از لحاظ شدت درد ایجاد شده، به دست نیامده است.^(۸) این در حالی است که چند مطالعه کارآزمایی بالینی در زمینه مقایسه آرج-وایرهای متفاوت صورت پذیرفته، که به دلیل تنوع بالای وایرها، ریسک بالای سوگیری، عدم در نظر گرفتن متغیرهای

تعویض آرج وایرها و زمان شروع درمان فک مقابل و ...) مختار بود و لذا روند معمول درمان بیماران به سبب قرار داشتن در این پژوهش، دچار تداخل یا وقفه نشد. در صورتی که درمان بیماران، طبق تصمیمات بالینی کلینیسین خارج از روال پیش بینی شده در متاداده مطالعه پیش می‌رفت داده‌های مربوطه، censored data تلقی می‌شد (به عنوان مثال در صورتی که در یک بیمار آرج وایر مورد استفاده در فواصل ۴ هفته‌ای یا ۸ هفته‌ای تعویض می‌گشت، آن بیمار در فاصله زمانی آتی مورد بررسی قرار نمی‌گرفت). در این مطالعه، درمان بیماران با فک پایین آغاز شد و در صورتی که کلینیسین، تصمیم به آغاز درمان در فک مقابل (مثل باند شدن مجدد برآکت دباند شده و یا خروج بیمار از مطالعه در حالی که بیش از یک هفته اختلاف زمانی تعیین شده برای وی صورت گرفته باشد) می‌گرفت، اقدامات درمانی فک بالا در هفته‌های ما مابین (۲، ۶ و ۱۲) انجام می‌شد تا با ثبت درد فک پایین تداخل نداشته باشد. متغیر مورد بررسی در مطالعه، شدت درد تجربه شده توسط بیمار به دنبال جایگذاری آرج وایر بود.

میزان درد به صورت subjective scale معرفی شده است. روش Visual analogue scale مورد ارزیابی قرار گرفت. برای این منظور از بیمار خواسته می‌شد شدت دردی را که تجربه می‌کند در فواصل زمانی مشخص شده (بلافاصله، ۴ ساعت، ۲۴ ساعت و ۳ روز بعد از جایگذاری آرج وایر) و در سه مقطع زمانی (روز باندینگ، ۴ هفته و ۸ هفته پس از آن) با کشیدن یک خط عمودی بر روی خط افقی موجود در پرسشنامه و مشخص نمودن عددی از صفر تا ده مشخص کند. در مقاطع زمانی ۴ و ۸ هفته پس از باندینگ، آرج وایر موجود، باز و مجدداً جایگذاری شده و با سایز و یا جنس دیگری تعویض نمی‌شد. همچنین بیمار و ارزیابی کننده از اندازه سیم استفاده شده اطلاعی نداشتند.

منابع متفاوت ارتدنسی، استفاده از این سه گروه در طول فاز اول درمان معمول است.

مواد و روش‌ها

کلیه اطلاعات مربوط به پرونده شخصی بیماران به صورت محترمانه باقی ماند و در مطالعه اسمی از بیماران ذکر نشد. همچنین از بیماران رضایت نامه آگاهانه جهت شرکت در مطالعه اخذ گردید و مطالعه با کد اخلاق REC.1395.1039 IR.TBZMED توسط کمیته اخلاق پزشکی دانشگاه علوم پزشکی تبریز تایید و با شماره IRCT2016042427577N1 در مرکز ثبت کارآزمایی‌های بالینی ایران به ثبت رسید. هشتاد و یک بیمار پس از اخذ رضایت‌نامه وارد مطالعه شده سپس به multi-stage stratified sampling روش irregularity index اولیه و طرح درمان مورد استفاده (با یا بدون کشیدن) به صورت تصادفی (به روش پاکت سیل شده sealed envelope) در بلوک‌های دوازده تایی درسه گروه ۲۷۰ نفره قرار گرفتند که در گروه اول آرج وایر نیکل - تیتانیوم سوپرالاستیک (Highland Metals, USA)، در گروه دوم آرج وایر نیکل - تیتانیوم سوپرالاستیک (Highland Metals, USA) و برای گروه سوم آرج وایر نیکل (Highland Metals, USA) - تیتانیوم سوپرالاستیک (Highland Metals, USA) به عنوان اولین آرج وایر استفاده شد.

بعد از جایگذاری برآکت‌های سیستم Roth با سایز اسلات ۰/۰۲۲ اینچ بر روی دندان‌ها، آرج وایر اولیه مورد نظر برای هر گروه با استفاده از اورینگ (American Orthodontics, USA) جایگذاری شد. نحوه جایگذاری اورینگ به تصمیم‌گیری بالینی کلینیسین بستگی داشت و کلینیسین در گرفتن تصمیمات درمانی برای بیماران (زمان

یافته‌ها

این مطالعه روی ۸۱ بیمار در سه گروه ۲۷ نفره انجام شد(شکل ۱). در گروه اول آرج واپر نیکل - تیتانیوم سوپرالاستیک ۰/۱۲ اینچ (Highland Metals, USA)، در گروه دوم آرج واپر نیکل - تیتانیوم سوپرالاستیک ۰/۰۱۴ اینچ (Highland Metals, USA) و برای گروه سوم آرج واپر نیکل - تیتانیوم سوپرالاستیک ۰/۰۱۶ اینچ (Highland Metals, USA) به عنوان اولین آرج واپر استفاده شد. متغیرهای مورد بررسی در مطالعه، میزان درد تجربه شده توسط بیمار در سه مقطع زمانی جایگذاری آرج واپر (زمان صفر)، ۴ و ۸ هفته پس از آن در سه گروه مورد مطالعه بود. در هر مقطع نیز ارزیابی درد در چهار بازه زمانی صفر، ۳ ساعت، ۲۴ ساعت و ۳ روز بعد از قراردادن واپر انجام شد.

نتایج آمار توصیفی نشان داد در آرج واپر ۰/۰۱۲ اینچ، ۴ زن (۱۵/۴٪) و ۲۲ مرد (۸۴/۶٪)، در آرج واپر ۰/۰۱۴ اینچ ۷ زن (۰/۲۳/۳٪) و ۲۳ مرد (۷۷/۷٪) و در آرج واپر ۰/۰۱۶ اینچ ۵ زن (۰/۱۶/۷٪) و ۲۵ مرد (۰/۸۳/۳٪) حضور داشتند. ارتباط بین جنس با نوع آرج واپرها توسط آزمون کای مزدوج مورد بررسی قرار گرفت و نتایج آن نشان داد توزیع جنسی گروههای مورد مطالعه مشابه بود. همچنین بررسی سن شرکت کنندگان در مطالعه نشان داد میانگین سنی در آرج واپر ۰/۰۱۲ ± ۴/۵ اینچ، ۱۶/۶ ± ۰/۰۱۴ اینچ ۵/۲ ± ۱۷/۲ و در آرج واپر ۰/۰۱۶ ± ۰/۰۱۸/۲ سال بود که چون دارای توزیع نرمال نبود، توسط آزمون کروسکال والیس مقایسه و مشاهده شد بین میانگین سنی در انواع آرج واپرها اختلاف معنادار آماری وجود نداشت ($p\text{-value}=0/۶۸۹$).

بررسی دردبر اساس VAS

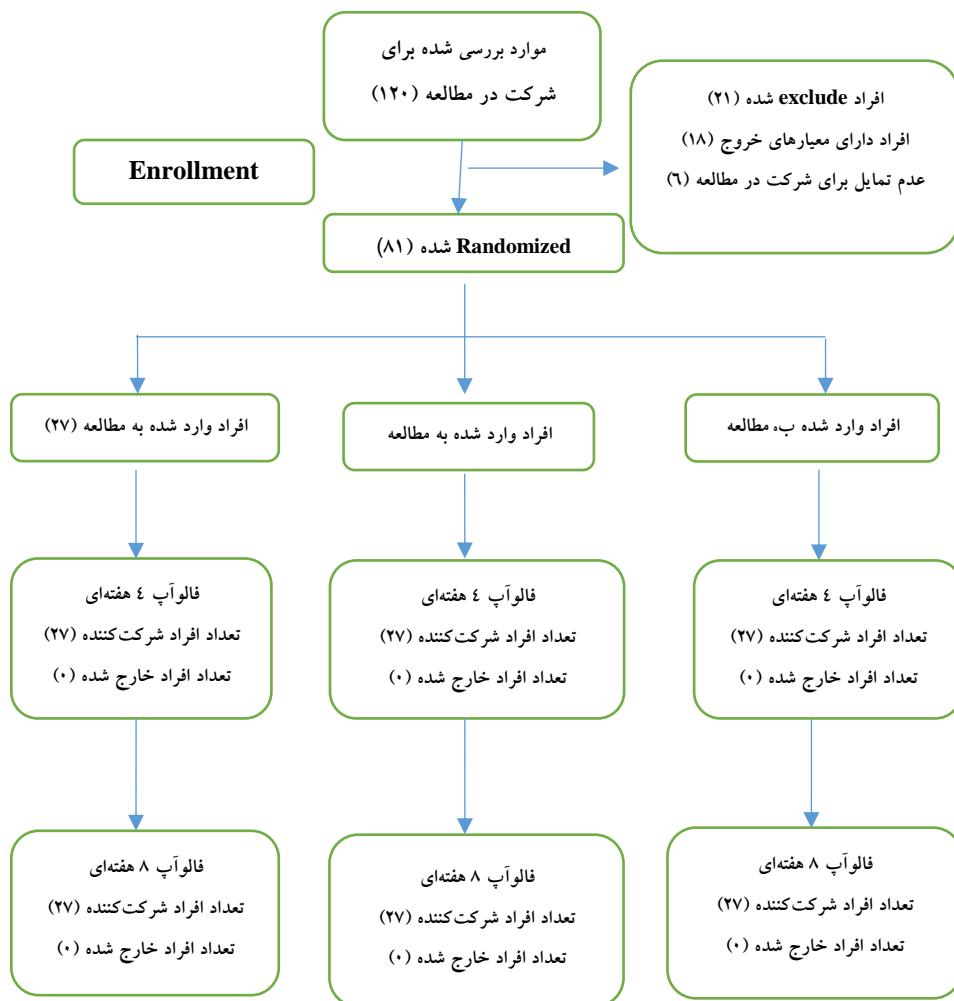
معیارهای ورود به مطالعه شامل حضور تمام دندان‌های دائمی به جز مولرهای سوم، عدم وجود کواود هلیکس یا هروسیله اکسپشن دیگر، پالاتال آرج و یا دکمه آکریلی نانس که منجر به درد شود، عدم وجود وسیله خارج دهانی، عدم مصرف داروهای ضد درد قبل از شروع مطالعه، درمان ارتودنسی ثابت بدون کشیدن دندان که امکان باند تمام دندان (بدون در نظر گرفتن مولر دوم) و درگیر کردن واپر در همه دندان‌های مذکور در جلسه اول درمان وجود داشته باشد، بود.

معیارهای خروج از مطالعه شامل سابقه درمان ارتودنسی، داشتن تاریخچه پزشکی خاص یا ناهنجاری کرانیوفاسیال، بیماری پریودنتال فعل، ناقرینگی اسکلتال، بیماری‌های سیستمیکی که در نحوه ادرارک درد تاثیر می‌گذارند یا افرادی که تحت درمان برای بیماری‌های دردزا هستند، سابقه کشیدن دندان‌های دائمی، غیبت دندان دائمی، جایه جایی عمودی بیشتر از ۳ میلی متری دندان‌های قدامی، block out شدن دندان به دلیل کراودینگ، دباندهای مکرر، مراجعة بیماران در فاصله زمانی بیش از یک هفته از زمان تعیین شده قبلی و عدم تمايل بیمار جهت شرکت در مطالعه بود. داده‌های به دست آمده از مطالعه توسط SPSS نسخه ۲۱ آنالیز شد و پارامترهای آمار توصیفی مورد بررسی قرار گرفت. برای مقایسه میزان درد ایجاد شده در هر جلسه و بررسی تاثیر فاکتورهای سایز آرج واپر و زمان بر میزان درد گزارش شده در هر جلسه از آزمون آماری repeated measures ANOVA استفاده گردید. همچنین برای بررسی توزیع فراوانی جنس در گروههای مورد مطالعه، از آزمون Chi-square و برای متغیر سن از آزمون کروسکال والیس استفاده شد. در این مطالعه مقدار p کمتر از ۰/۰۵ معنی دار تلقی شد.

وایر ۰/۰۱۶ در زمان بلافارسله بعد از جایگذاری آرج وایر بود. در هیچ یک از بازه‌های زمانی مورد بررسی، بین میانگین میزان درد در انواع آرج وایرها اختلاف معنادار آماری وجود نداشت (جدول ۱، شکل ۲).

- ۴ هفته بعد از جایگذاری آرج وایر:

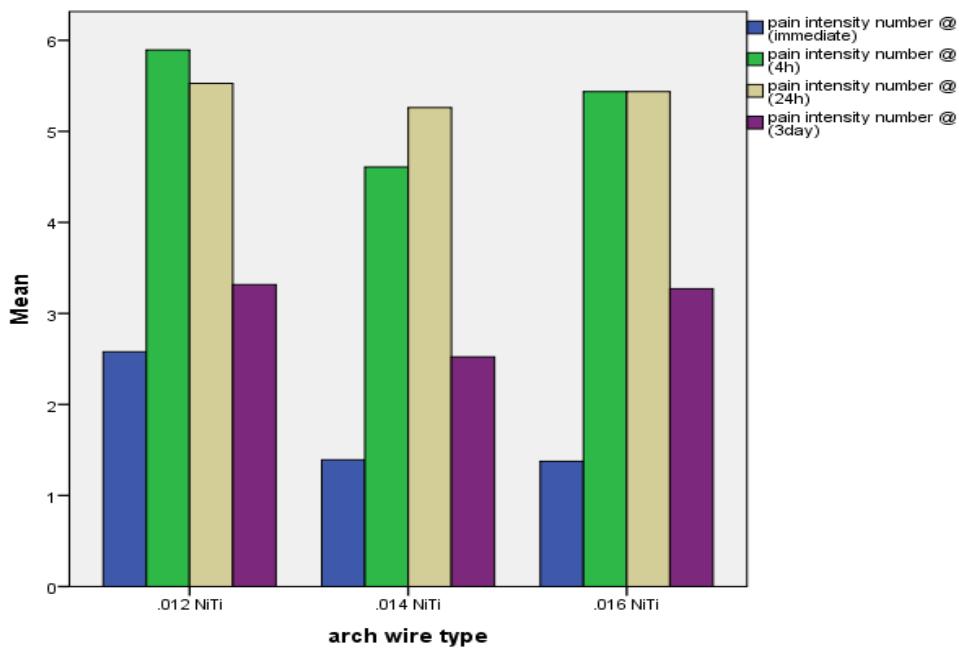
- بعد از اولین جایگذاری آرج وایر (جلسه باندینگ): پس از باندینگ براکت‌ها و قراردادن آرج وایر، میزان درد بلافارسله بعد از جایگذاری آرج وایر (زمان صفر)، ۴ ساعت، ۲۴ ساعت و ۳ روز بعد مورد ارزیابی قرار گرفت. بیشترین میزان درد، مربوط به آرج وایر ۰/۰۱۲ در زمان ۴ ساعت بعد از جایگذاری و کمترین میزان درد مربوط به آرج

شکل ۱: نمودار CONSORT مطالعه

جدول ۱: آمار توصیفی میزان درد متعاقب باندینگ در انواع آرج وایرها در زمانهای مختلف بررسی

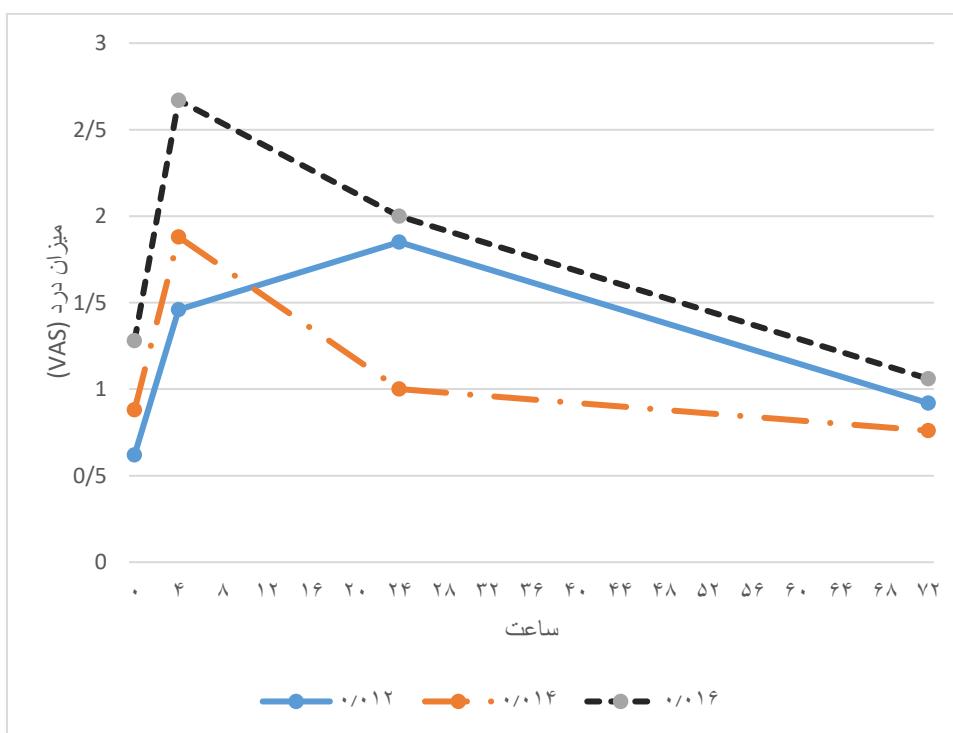
p-value	p- value	بازه های زمانی اندازه گیری درد	قطع درمانی		
برای تاثیر متغیر زمان	برای تاثیر سایز آرج وایر	.۰۱۶ /۰۰۱۶	.۰۱۴ /۰۰۱۴	.۰۱۲ /۰۰۱۲	
<۰/۰۰۱	۰/۴۰۴	۱/۳۳±۲/۹۱۸	۱/۴۱±۲/۲۲۸	۲/۵۴±۲/۵۱۸	درد بلا فاصله بعد از جایگذاری آرج وایر
		۵/۴۴±۲/۷۶۴	۴/۸۱±۲/۳۶۹	۵/۸۹±۲/۹۹۸	درد ۴ ساعت بعد
		۵/۴۴±۲/۷۷۹	۵/۲۶±۲/۷۶۷	۵/۵۳±۳/۲۵۵	درد ۲۴ ساعت بعد
<۰/۰۰۱	۰/۱۸۱	۳/۲۷±۲/۹۵۲	۲/۵۲±۲/۳۷۲	۳/۳۲±۳/۰۳۸	درد ۳ روز بعد
		۱/۳۳±۲/۵۴۴	۰/۴۵±۰/۹۹۹	۱/۷۳±۲/۲۸۲	درد بلا فاصله بعد از جایگذاری آرج وایر
		۳/۰۶±۳/۳۵۱	۱/۸۵±۲/۰۸۴	۲/۰۰±۱/۹۲۷	درد ۴ ساعت بعد
		۲/۷۸±۳/۴۰۵	۱/۳۰±۲/۴۵۲	۳/۰۰±۲/۶۴۶	درد ۲۴ ساعت بعد
۰/۰۱۲	۰/۸۰۰	۱/۶۱±۲/۷۰۴	۰/۴۵±۱/۲۲۴	۰/۸۰±۱/۴۲۴	درد ۳ روز بعد
		۱/۲۸±۲/۲۹۶	۰/۸۸±۱/۹۹۶	۰/۶۲±۱/۳۲۵	درد بلا فاصله بعد از جایگذاری آرج وایر
		۲/۶۷±۲/۴۰۱	۱/۸۸±۲/۲۲۳	۱/۴۶±۱/۹۸۴	درد ۴ ساعت بعد
		۲±۲/۴۴۹	۱±۲/۱۰۱	۱/۸۵±۲/۷۹۴	درد ۲۴ ساعت بعد
		۱/۰۶±۱/۴۷۴	۰/۷۶±۱/۶۰۲	۰/۹۲±۱/۵۵۳	درد ۳ روز بعد

شکل ۲: مقایسه میانگین درد متعاقب باندینگ در انواع آرج وایر به تفکیک چهار زمان مورد بررسی

از جایگذاری آرجوایر و کمترین میزان درد مربوط به آرجوایر ۰/۰۱۴ در زمان بلافاصله بعد از جایگذاری و ۳ روز بعد از آن بود. در هیچ یک از بازه‌های زمانی مورد بررسی، بین میانگین میزان درد در انواع آرجوایرها اختلاف معنادار آماری وجود نداشت (جدول ۱، شکل ۳).

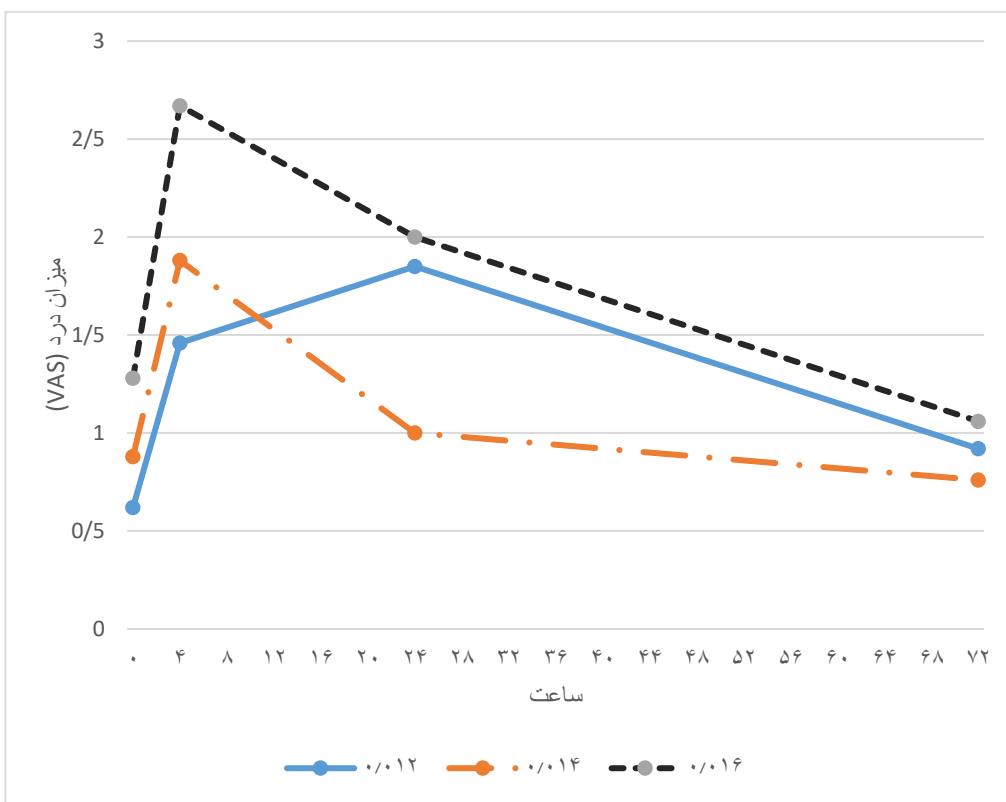
یک ماه پس از شروع درمان، میزان درد در زمان‌های بلافاصله بعد از جایگذاری آرجوایر (زمان صفر)، ۴ ساعت، ۲۴ ساعت و ۳ روز بعد مورد ارزیابی قرار گرفت. بیشترین میزان درد مربوط به آرجوایر ۰/۰۱۶ در زمان ۴ ساعت بعد

شکل ۳. مقایسه میانگین درد در انواع آرجوایر به تفکیک در هر زمان، ۴ هفته بعد از جایگذاری

زمان ۴ ساعت بعد و کمترین آن مربوط به آرجوایر ۰/۰۱۲ در زمان بلافاصله بعد از جایگذاری بود. در هیچ یک از بازه‌های زمانی مورد بررسی، بین میانگین میزان درد در انواع آرجوایرها اختلاف معنادار آماری وجود نداشت (جدول ۱، شکل ۴).

۸ هفته بعد از باندینگ: ۸ هفته بعد از باندینگ، میزان درد در زمان‌های بلافاصله بعد از جایگذاری آرجوایر (زمان صفر)، ۴ ساعت، ۲۴ ساعت و ۳ روز بعد از جایگذاری نیز مورد ارزیابی قرار گرفت. بیشترین میزان درد مربوط به آرجوایر ۰/۰۱۶ در

شکل ۴: مقایسه میانگین درد در انواع آرج وایر به تفکیک در هر زمان، ۸ هفته بعد از جایگذاری

این مطالعه که در جهت مقایسه این آرج وایرها به دلیل پرکاربرد بودنشان در اقدامات درمانی ارتودنسی ثابت طراحی شد، یک پژوهش بالینی تصادفی دوسوکور بود که بیماران پس از اخذ رضایتname وارد مطالعه شدند. بیماران به روشنمنه گیری خوشی ای چند مرحله ای از نظرفاکتورهای سن، جنس، میزاناندکس نامنظمی اولیه و طرح درمان مورد استفاده (کشیدن یا نکشیدن دندان) به صورت تصادفی به روش پاکتهای سیل شده درسه گروه ۲۷ نفره قرار گرفتند. در زمان بلا فاصله پس از اولین جایگذاری آرج وایر، مشاهده شد که بیشترین میزان درد مربوط به آرج وایر ۰/۰۱۲ اینچ بود که علت آن می تواند درگیری بیشتر و کامل تر دندانها به دلیل انعطاف بیشتر آرج وایر می باشد. در زمان چهار هفته بعد از جایگذاری آرج وایر، بیشترین درد مربوط به آرج وایر ۰/۰۱۶ و کمترین مربوط به آرج وایر ۰/۰۱۴ بود. بیشتر بودن

بر اساس نتایج تست repeated measures ANOVA تقابل اثر (interaction) بین سایز آرج وایر و زمانهای مورد بررسی، مشاهده نشد.

بحث

درد ارتودنسیک، علاوه بر ایجاد ناراحتی برای بیمار در طول درمان، می تواند یک فاکتور مهم در دلسرد کردن بیماران از اقدام به درمان ارتودنسی باشد که به همین دلیل استفاده از نیروهای سبک در طول درمان ارتودنسی، آسیب بافتی، درد و ناراحتی متعاقب آن را کاهش می دهد که باعث ایجاد یک نگرش مثبت در افراد تحت درمان ارتودنسی می شود.^{(۶) و (۷)} با استناد به یک مطالعه مرور سیستماتیک، شواهد کافی برای مقایسه این آرج وایرها، از لحاظ شدت درد ایجاد شده، به دست نیامده است.^(۸)

آماری معنی‌داری وجود نداشت. باینحال، در مقایسه با سیمهای استیل مولتی استرند، درد در افراد با آرج‌وایرهای نیکل تیتانیوم سوپرالاستیک، در ۱۲ ساعت و همچنین در صبح و بعدازظهر روز اول و در زمان خواب بیشتر بود. در مطالعه Mahmoudzadeh و همکاران^(۱۰)، آرج‌وایرهای A/۰۰۱۶ HANT (Heat activated NiTi) و A/۰۰۱۶ NiTi به مدت ۴ هفته از لحاظ میزان منظم شدن دندانی و درک درد مورد مقایسه قرار گرفتند. در این مطالعه بالینی تصادفی مشخص شد تفاوت قابل ملاحظه آماری و کلینیکی بین این دو آرج‌وایر از لحاظ میزان نظم دندانی و درد تجربه شده وجود نداشت.

در مطالعه حاضر، اندازه آرج‌وایر تاثیر معنی‌داری بر درد نداشته و حتی تقابل اثر (interaction) اندازه سیم و زمان هم معنی‌دار نبود. بدین معنا که الگوی درد در تمامی انواع آرج‌وایر یکسان بوده و تحت تاثیر زمان بوده است. بطوری که پس از جایگذاری آرج‌وایر در هر سه مقطع زمانی مورد بررسی، درد ابتدا افزایش و سپس کاهش یافته بود. این الگوی درد میتواند متأثر از نحوه آزاد شدن واسطه‌های شیمیایی و التهابی از جمله اینترلوکین ۱ باشد که حدود یک ساعت پس از اعمال نیروی ارتدنسی ترشح شده، پس از ۲۴ ساعت به اوج رسیده و سپس کاهش می‌یابند. همین الگوی درد در مطالعه Sandhu و Bergius^(۱۱) هم به وضوح بیان شده است.

مطالعات متعددی هم آرج‌وایرهای مختلف را مورد مقایسه قرار داده‌اند. این مطالعات را می‌توان در سه گروه طبقه‌بندی کرد. گروه اول مطالعاتی هستند که به مقایسه آرج‌وایرهای استنلس استیل با نیکل تیتانیوم پرداخته‌اند.^(۱۲) در گروه دوم، مطالعات به مقایسه آرج‌وایرهای نیکل تیتانیوم معمولی و سوپرالاستیک پرداخته‌اند و گروه سوم، مطالعاتی هستند که

درد با آرج‌وایر ۰/۰۱۶ می‌تواند مرتبط با قطر و نیروی آن باشد. در زمان هشت هفته بعد از جایگذاری آرج‌وایر، بیشترین درد مربوط به آرج‌وایر ۰/۰۱۶ و کمترین درد مربوط به آرج‌وایر ۰/۰۱۲ بود. می‌دانیم شاخص Load deflection rate (LDR) با توان چهارم قطر سیم رابطه مستقیم دارد. هرچه قطر سیم بیشتر باشد، LDR نیز افزایش می‌یابد. در هنگام قراردادن آرج‌وایرهای ۰/۰۱۶ و ۰/۰۱۴ با ایجاد یک deflection واحد فرضی در مقایسه با آرج‌وایر ۰/۰۱۲ به ترتیب ۸۵٪ و ۲۱٪ نیروی بیشتری ایجاد می‌گردد.^(۱۳)

الگوی کلی درد در سه نوع آرج‌وایر مشابه بود و تفاوت معنی‌داری بین آرج‌وایرهای ۰/۰۱۲ و ۰/۰۱۴ و ۰/۰۱۶ اینجا نیکل تیتانیوم در شدت درد پس از جایگذاری آرج‌وایر دیده نشد. الگوی کلی درد در این مطالعه مشابه الگوی به دست آمده از سایر مطالعات در گذشته بود، به این معنا که درد در لحظه جایگذاری آرج‌وایرها صفر بوده و در ۲۴ ساعت پس از جایگذاری آن حداقل بود و در طی سه روز به تدریج کاهش یافت. مطالعه Bergius و همکاران^(۱۴) نیز همسو و هم‌جهت با مطالعه ما می‌باشد.

مطالعات Anthony و همکاران^(۱۵) و Allen و همکاران^(۱۶) به اثر اضطراب روی درد بیماران پرداختند. آنها نتیجه گرفتند احتمال دارد در میزان درد گزارش شده، علاوه بر خصوصیات مربوط به آرج‌وایرها، عوامل درونی، ذهنیت، اضطراب، تجربه قبلی از درد و روحیه بیماران نیز موثر باشد.

کارآزمایی بالینی تصادفی تحت عنوان بررسی درد ناشی از آرج‌وایرهای نیکل تیتانیوم سوپرالاستیک و استیل توسط Sandhu و Sandhu^(۱۷) انجام شد. هشتاد و پنج نفر در دو گروه برای نتایج نهایی مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند. آنها به این نتیجه رسیدند که برای دردکلی در دو گروه اختلاف

ولی شدت درد در زمانهای مختلف متفاوت بود ، به طوری که ابتدا افزایش و سپس کاهش می یافتد.

تشکر و قدردانی

مقاله حاضر برگرفته از پایان نامه دانشجویی دوره دندانپزشکی عمومی با شماره طرح تحقیقاتی ۶۱۴۷۳ در دانشکده دندانپزشکی دانشگاه علوم پزشکی تبریز است و از لحاظ مالی توسط معاونت پژوهشی دانشگاه علوم پزشکی تبریز حمایت شده است.

تضاد منافع

هیچگونه تضاد منافعی در انجام و انتشار این تحقیق وجود ندارد.

به مقایسه آرج وایرهای نیکل تیتانیوم سوپر الاستیک single-strand با سایر انواع آرج وایرهای نیکل تیتانیومی پرداخته اند.^(۳، ۴، ۱۸، ۱۹، ۲۰) با استناد به مطالعه مرور سیستماتیک Jian و همکاران^(۸) که به جمع بندی نتایج مطالعات فوق پرداخته است، شواهد کافی برای مقایسه این آرج وایرها، از لحاظ شدت درد ایجاد شده، به دست نیامده است.

نتیجه گیری

سایز آرج وایر نیکل تیتانیوم اولیه در حین ارتودنسی ثابت، تاثیری بر میزان درد گزارش شده توسط بیمار نداشت

منابع

- Wang Y, Liu C, Jian F, McIntyre GT, Millett DT, Hickman J, et al. Initial arch wires used in orthodontic treatment with fixed appliances. Cochrane Database Syst Rev 2018; 7(7): CD007859.
- West AE, Jones ML, Newcombe RG. Multiflex versus superelastic: A randomized clinical trial of the tooth alignment ability of initial arch wires. Am J Orthod Dentofacial Orthop 1995; 108(5): 464-71.
- Larrea M, Zamora N, Cibrian R, Gandia JL, Paredes V. Pain evaluation between stainless steel and nickel titanium arches in orthodontic treatment—A comparative study. In: Virdo M. Emerging trends in oral health sciences and dentistry. 1st ed. St. Portland, London: Intech Open; 2015
- Kalemaj Z, Buti J, Deregibus A, Canuto RM, Maggiora M, Debernardi CL. Aligning effectiveness, secretion of interleukin 1 β and pain control during fixed orthodontic treatment with self-ligating appliances and supplemental vibrational appliances. A randomized controlled clinical trial. J Biomed 2017; 2(1): 25-33.
- Pandis N, Polychronopoulou A, Eliades T. Alleviation of mandibular anterior crowding with copper-nickel-titanium vs nickel-titanium wires: A double-blind randomized control trial. Am J Orthod Dentofacial Orthop 2009; 136(2): 152-3.
- Fleming PS, Dibiase AT, Sarri G, Leed RT. Pain experience during initial alignment with a self-ligating and a conventional fixed orthodontic appliance system. Angle Orthod 2009; 79(1): 46-50.
- Rahman S, Spencer RJ, Littlewood SJ, O'Dwyer L, Barber SK, Russell JS. A multicenter randomized controlled trial to compare a self-ligating bracket with a conventional bracket in a UK population: Part 2: Pain perception. Angle Orthod 2016; 86(1): 149-56.
- Jian F, Lai W, Furness S, McIntyre GT, Millett DT, Hickman J, et al. Initial arch wires for tooth alignment during orthodontic treatment with fixed appliances. Cochrane Database Sys Rev 2013; 2013(4): Cd007859.
- Abdelrahman RS, Al-Nimri KS, Al Maaitah EF. Pain experience during initial alignment with three types of nickel-titanium archwires: a prospective clinical trial. Angle Orthod 2015; 85(6): 1021-6.
- Mahmoudzadeh M, Farhadian M, Aljani S, Azizi F. Clinical comparison of two initial arch wires (A-NiTi and Heat Activated NiTi) for amount of tooth alignment and perception of pain: A randomized clinical trial. Int Orthod 2018; 16(1): 60-72.
- Stewart KT, Katona TR, Albright DA. Application of bioengineering to clinical orthodontics. In: Gruber LW VK, Huang GJ, Fleming PS. Orthodontics. Current principles and techniques. 7th ed. Philadelphia, PA: Elsevier Mosby; 2023. p. 114-136.

- 12.** Bergius M1, Berggren U, Kiliaridis S. Experience of pain during an orthodontic procedure. *Eur J Oral Sci* 2002; 110(2): 92-8.
- 13.** Anthony J, Ellis P, Jordan A, Bradley R, Ewings P, Atack NE, et al. Chewing gum vs. ibuprofen in the management of orthodontic pain, a multi-Centre Randomized controlled trial-the effect of anxiety. *J Orthod* 2017; 44(1): 3-7.
- 14.** Allen R, Scheurer PA, Bürgin WB. Patients' antecipation of pain and pain-related side effects, and their perception of pain as a result of orthodontic treatment with fixed appliances. *Eur J Orthod* 1999; 21(4): 387-96.
- 15.** Sandhu SS, Sandhu J. A randomized clinical trial investigating pain associated with superelastic nickel-titanium and multistranded stainless steel archwires during the initial leveling and aligning phase of orthodontic treatment. *J Orthod* 2013; 40(4): 276-85.
- 16.** Sebastian B. Alignment efficiency of superelastic coaxial nickel-titanium vs superelastic single-stranded nickel-titanium in relieving mandibular anterior crowding: a randomized controlled prospective study. *Angle Orthod* 2012; 82(4): 703-8.
- 17.** Cioffi I, Piccolo A, Tagliaferri R, Paduano S, Galeotti A, Martina R. Pain perception following first orthodontic archwire placement-thermoelastic vs superelastic alloys: A randomized controlled trial. *Quintessence Int* 2012; 43(1): 61-9.
- 18.** Woodhouse NR, DiBiase AT, Papageorgiou SN, Johnson N, Slipper C, Grant J, et al. Supplemental vibrational force does not reduce pain experience during initial alignment with fixed orthodontic appliances: A multicenter randomized clinical trial. *Sci Rep* 2015; 5: 17224